

XXVI

След като се освободи от плена на Атомния пират, експедицията на Симон Бланк се завърна в Париж, за да изчака развитието на събитията. “Лъки” беше върнат на притежателите си и стоеше на котва в Сена.

Въпреки прекъсването на експедицията, никой от членовете ѝ не загуби доброто си настроение. Само Мари беше разстроена от зачестилите напоследък задирия на Сани, който в такива случаи се вслушваше повече в гласа на любовта си, а не на разума.

Мари се страхуваше да каже на Светослав, че е обичана от друг, макар че този друг не беше обичан от нея.

Но един ден Светослав завари в дома на Бланк Сани и разбра каква е работата. Въпреки това си замълча, дори не загуби настроението си. Мари също се зарадва, когато го видя, защото той идваше тъкмо на време – Сани започваше да ѝ се натрапва и да прекалява.

Когато човек се влюби истински, трудно може да забрави любовта си. Така беше и със Сани. Макар че се мъчеше да не се среща повече с Мари, нещо го тласкаше към нея и от обич той забравяше всичко друго. В любовта си човек не рядко е егоист, защото сам не съзнава; когато обича, това нежно чувство затваря очите и разумът трудно го побеждава.

Щом Светослав влезе в дома на Бланк, Сани се съвзе. Той се сети, че трябва да говори със Светослав по много важен въпрос. Когато зоологът го заговори, младият българин го погледна с едва прикрита хладина и някакво неприязнено чувство. Сани все пак разбра недоволството на палеонтолога и се постара да не го увеличава.

- Мосю Петров – каза Сани, – ще ви съобщя една новина, която, мисля, че ще ви зарадва. Пенри Пуалди ще ни покаже скривалището на Атомния пират.

- Така ли? Интересно – с привидно безразличие изрече Светослав.

- Именно затова ви съобщавам, защото знам, че ще ви заинтересува. Утре, ако пожелаете, ще заминем на гости у Атомния пират. Той ще се зарадва изключително много. Пенри Пуалди е фанатик и именно това ме успокоява и ме кара да вярвам, че няма да ни издаде на пирата. Засега той е негов верен човек и разбойникът няма да се усъмни в нас, щом сме вербувани от служителя му. – Тук Сани се усмихна дяволито и продължи: – А щом веднъж проникнем в двореца му, там ще видим как да се борим с пирата.

- Значи утре тръгваме? – живо попита Светослав, забравил за враждата си.

- Ако желаете, още утре ще тръгнем, Пенри Пуалди ще трябва уж да избяга от затвора. Ще го измъкнем и... отиваме на гости...